

3.

Tillbaka på en redan flyktad tid
 Skall då en klar och ljusnad morgon blicka;
 Som tacksam wån åt lyckligt slutad strid
 Skall aftenrödnan ömt sitt affked sticka.

4.

Och måtte kärlekspanter glade små
 Din lefnad frydda, dina bar försköna,
 Och fadersögat seende derpå
 Med kärleksblickar mödorna belöna!

Sållas i Björnståhls Bokhandel i Stockholm.

Stockholm,

Tryckt hos J. Hörberg, 1824.

Gardisten.

Gardist! gör dig det namnet wård;
 CARL JOHAN aldrig faran fruktat,
 Han drog i striden stolt sitt swärd,
 Och fienden han tappert tuktat.

2.

Han är vår Far och Folkets wån,
 Dess hand än aldrig varit sluten —
 Vi tacksamt alltid minnas Den,
 Som är vårt stöd till dödsminuten.

3.

Han förde oss till främmand' land,
 Att kunna äran tappert vinna,
 Vi återkom till lugnad strand,
 Att nöjsamt trogne wänner finna.

4.

Glöm aldrig den som är vår Far!
 Dess milda röst oss hjertat ljuder.
 Dick! hoppet ha vi trofast qvar,
 Och tacksamhet i hjertat ljuder.

5.

Gardistens pligt är oftast tung;
 Men blindet tillhör fosterlandet.
 I striden blifwer Gubben ung,
 Hans arm förenar Brödra-bandet.

6.

Palats och fästen störtas ner,
 Han iämnar deras höjd med kajan —
 Då stolheten sin afgrund ser,
 Och slafwen frias ifrån bojan.

7.

Förfärligt höres krigets larm,
 Dess lågor sprida sig kring fälten,
 Men barnet tryggt wid moderns barm
 Får slumra. Ofuld vördat hjelten.

8.

När du hör trummans djerfva dån,
 Till striden genast muntert hafa,
 Du är ju tapperhetens son —
 En stolter blick på grafven kasta.

9.

Den Örn som trofsat Nordens pol
 Med båfwan måst på flykten vrla,
 Ty Hjeltens swärd, war Nordens sol,
 Och hos Hans män fanns stål och styrka.

Bröllops- och Namns-dagen.

Lovisa! dagen dubbelt dyrbar är —
 Ty Brudens skrud, skall mer dess glans upp-
 höja,

En helig Ed som hjertat lämnar där,
 Skall äldrens sena skördar glädje förnöja.

2.

Må aldrig moln, som hota lugna dar
 Er sändas utaf tidens mulna skiften!
 Må blomman Er ej lämna törnen qvar,
 Men lyckan trofast följa Er till griften.